

dette Forslag er, som jeg tror at turde sige, en loyal Gennemførelse af Grundlovens Bestemmelser. Den første ærede Taler holdt paa, at det var uheldigt, at dette Lovforslag fastholdt Amtsgrænserne, og dette Synspunkt blev endnu yderligere og stærkere optaget af den sidste ærede Taler. Jeg kan aldeles ikke give dem Ret i deres Ytringer. Jeg tror, at man ved at fastholde Amtsgrænserne i Virkeligheden, som angivet i Anmærkningerne til Lovforslaget, kommer bort fra adskillig Billaarlighed, som ellers let vilde gøre sig gældende, og som turde vise sig, naar man kommer til Drøftelse i det enkelte, at ville føre til uoverkommelige Vanskeligheder med Hensyn til at blive enig om de enkelte Kredse. Men der er ogsaa et andet Hensyn, som for mig i den Henseende spiller en Rolle, netop under Hensyn til det, jeg nys anførte. Den ærede første Taler nævnte og ansaa det for rigtigt, at man her i Grunden ikke var kommen til at røre ved andre Spørgsmaal i Valgloven, som have været under Forhandling, og navnlig Spørgsmaalet om en Afstemning i større Kredse, om Forholdstalsvalg og deslige. Jeg tror ligesom han, at det er rigtigt, at man ikke ved denne Lejlighed har optaget de Spørgsmaal, men jeg tror, at det vilde være rigtigt, at man ikke affaar disse Spørgsmaal fra at komme frem en Gang i Fremtiden, og derfor ønsker jeg ogsaa, at man ikke ved denne Lejlighed bortkaster Amtsgrænserne, som i saa Tilfælde vilde være det naturlige Grundlag for en Forandring i den antydede Retning. Det forekommer mig, at det i øvrigt ogsaa maa siges, at Amtet i saa mange Punkter udgør en Enhed, hvis Beboere have fælles Interesse, at det ogsaa af den Grund er ret rimeligt at opretholde Grænsen, thi drager man Grænsen anderledes, vil man let komme til, at en Valgkreds indbyrdes har helt modstaaende kommunale og lokale Interesser. Jeg kan heller ikke være enig med den ærede sidste Taler i, at man ikke skulde fastholde Købstæderne som Valgsted. Det maa jo dog ganske sikkert erkendes, at det altid er vanskeligere for Købstadbeboerne at skaffe Befordring til et Valgsted uden for Købstaden end for Landboerne at skaffe det hen til Købstaden, thi Antallet af Befordringer er altid forholdsvis langt større i Landkredsene end i Købstæderne. Jeg kan heller ikke tiltræde den Tanke, som den ærede første Taler fremsatte, at man i denne Lov, medens man i øvrigt ikke kom ind paa Spørgsmaalet om Forandringer i Valgloven, vilde gøre en Forandring med Hensyn til Bestemmelsen om, at der kan

vælges med relativt Flertal. Det forekommer mig i og for sig at være meget tvivlsomt, om en Bestemmelse om absolut Flertal er saa særlig heldig, idet den gerne vil føre til Umvalg, og navnlig vil det i Kredse, der ere delte i 3 meget bestemte Afkrydninger, stille sig saaledes, at tilsidst tvinger man den ene Tredjedel til at stemme mellem to Mænd, af hvilke den i Virkeligheden slet ikke vil have nogen. I og for sig finder jeg det altsaa ikke saa overmaade heldigt, og jeg tror, at de Resultater, man ser ere fremkomne andet Steds, hvor de have denne Bestemmelse, ogsaa snarere burde skræmme bort derfra. Under alle Omstændigheder finder jeg ikke, at der er Grund til at optage en saadan Bestemmelse i denne Lov, naar man i øvrigt ikke vil røre ved de Punkter i Valgloven, som der kunde være Grund til at optage til fornyet Diskussion og eventuel Forandring. Det eneste Punkt, som jeg i saa Henseende kunde være enig med den ærede første Taler i at give en Plads i denne Lov, var Spørgsmaalet om Diæterne. Jeg tror, at det vilde være meget tidssvarende at saa Spørgsmaalet rejst, og det forekommer mig ikke at staa i en saadan Forbindelse med alle de andre Spørgsmaal, der ere blevne berørte, og forekommer mig at have en saa ligelig Interesse for alle uden Hensyn til Partistilling og Anskuelse, at det turde være et Punkt, man kunde enes om. Jeg tror, ligesom den ærede første Taler, at det kan have nogen Betydning i Retning af at finde 35 flere brugbare Medlemmer end os, der allerede sidde her, men jeg vilde dog tillægge det langt større Betydning, om man kunde komme til fortere Samlinger, og jeg tror, at man maatte komme meget højere op med Diæterne, for at de i det af den ærede Taler anførte Eksempel kunde holde en Forretningsmand i en Købstad skadesløs for det Tab, hans Forretning lider derved, at han ligger her et halvt Aar i Byen. I et Punkt kan jeg slutte mig til de kritiske Bemærkninger, der kom fra den ærede første Taler, nemlig med Hensyn til Udsætteligheden af, at man i højere Grad end slet havde bibeholdt de bestaaende Betegnelser for Kredsene. Vi ere en Gang vant til at bruge disse Betegnelser for Repræsentanterne, og jeg tror, at det er ret heldigt, at man fastholder denne Skik. Ganste vist har den ærede Taler Ret i, at den ikke har affaaet personlige Udtalelser lige over for Modstandere, men jeg tror alligevel, at de ville saa et endnu mere personligt Præg ved at henbendes til den paagældendes Navn end til den paagældende